

Приліпко С. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара(Україна)

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ В ЕКОНОМІЦІ КРАЇНИ

Сучасний стан економічного розвитку в країні вимагає нового підходу до корпоративного управління і, перш за все, відмінних інноваційних механізмів. Це вимагає не тільки пошуку нових шляхів підвищення ефективності компаній, але і розвитку наукових основ з урахуванням універсальних законів розвитку системи з метою обґрунтування і застосування ефективного моделювання інноваційного механізму управління і розвитку компанії в ньому.

Сучасне інноваційне управління має ґрунтуватися на виявленні причин і взаємозв'язків, що виникають в діяльності систем, з урахуванням швидких змін навколишнього середовища, а також глобальних явищ і подій, які так чи інакше впливають на розвиток компанії. Без постійного впровадження інновацій в діяльність будь-якої компанії, її життєвий цикл значно скорочується, і стає практично неможливим для досягнення цілей в цілому, і зокрема на кожному етапі діяльності. Проблемам інноваційної діяльності підприємств присвячені роботи вітчизняних дослідників та економістів. Авторами наукових праць із вказаної проблеми є В. Александрова, О. Амоша, Г. Андрощук, Ю. Бажал, О. Біловодська, О. Бойко, С. Бреус, В. Геєць, М. Єрмошенко, Е. Ковалишин, В. Корда, О. Лапко, М. Пашута, В. Семиноженко, Л. Федулова та інші.

Термін «інновація» активно використовувався в перехідній економіці України як незалежно, так і по відношенню до ряду пов'язаних понять: «інноваційна діяльність», «інноваційний процес». Категорія «інновація» в господарських роботах трактується по-різному. Деякі дослідники розуміють, що під інноваціями розуміється вигідне їх використання в формі нових технологій, типів продуктів, організаційних, технічних і соціально-економічних рішень виробничого, фінансового, комерційного або іншого характеру.

Інші вважають, що інновації зводяться до розвитку технологій, управління на ранніх стадіях, розвитку та ін. Згідно Б. Твісса, інновація – це процес, в

якому винахід або ідея набувають економічного змісту. Інновація – це такий соціально-технічний і економічний процес, який через практичне застосування ідей і винаходів веде до створення кращих продуктів, технологій, і, якщо інновація орієнтована на економічні вигоди, прибуток, її поява на ринку може принести додатковий продукт, за словами Б. Санто. За словами І. Шумпетера, інновації – це нова наукова і організаційна комбінація факторів виробництва, мотивованих духом підприємництва. Дослідження вищезазначених вчених показують, що інновації та інноваційні процеси є основним джерелом підвищення конкурентоспроможності компаній і особливо держави.

Інноваційний потенціал України є важливою складовою економічного успіху. З нього країна займає 39 місце в рейтингу інновацій. Треба визнати, що Україна практично не має переваг у придбанні технологій за кордоном, яка займає 97-е місце за здатністю адаптувати нові технології за рахунок залучення прямих іноземних інвестицій. Україна займає 76-е місце в рейтингу нових інформаційних і телекомунікаційних технологій, оскільки вона не в повній мірі використовує ці нові інструменти зростання.

Все це підтверджує обґрунтованість стратегічного вибору інноваційного шляху розвитку країни. Основою інноваційного стратегічного курсу, його визначальним пріоритетом повинна стати розробка та реалізація державної політики, спрямованої на структурну перебудову галузі і розробку інноваційної моделі економічного зростання, прийняття України як високотехнологічну державу.

Тому реалізація завдань інноваційного розвитку економіки України повинна включати:

- застосування в високотехнологічних галузях програмно-цільових методів управління економікою;
- реалізацію завдань глобальної державної програми з енергозбереження;
- розробку на основі сучасних та глобальних результатів національної інформаційної структури, створення і використання передових інформаційних технологій, телекомунікаційних мереж, інформаційних засобів систем зв'язку;

- створення промислових і фінансових груп, науково-технічних центрів, технолого, технопарків тощо.;
- урядові заходи, спрямовані на стимулювання експортної орієнтації високотехнологічної галузі;
- вдосконалення існуючої та розробку нової нормативно-правової бази для забезпечення ефективного захисту прав інтелектуальної власності.

Все вищесказане дає підставу стверджувати, що сьогодні інноваційна політика повинна бути спрямована на створення економічних, правових, організаційних основ розвитку інновацій у всіх секторах економіки і матеріально-виробничого сектора, що забезпечують ефективне використання результатів науково-технічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Завгородня О. Теорія інновацій: проблеми розвитку категоріальної визначеності // Економічна теорія. – 2006. – №4. – С. 27-39.
2. Касян С. Інноваційні складові управління фінансуванням технологічних перетворень у промисловості України//Проблеми науки. – 2007. – №2. – С. 8-13.